

Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om normalplan för skadeförsäkringsföretags beräkning av säkerhetsreserv;

beslutade den 17 mars 2011.

Finansinspektionen föreskriver följande med stöd av förordningen (2000:1127) med bemyndigande för Finansinspektionen att meddela verkställighetsföreskrifter om säkerhetsreserver i skadeförsäkringsföretag, och lämnar allmänna råd.

1 kap. Avsättning till säkerhetsreserv

1 § Ett skadeförsäkringsföretags säkerhetsreserv får per balansdagen inte redovisas till ett högre belopp än vad som framgår av 2–7 §§.

Avsättning till säkerhetsreserven får inte göras för sjukränta, livränta eller för försäkring där premien bestämts för längre tid än tio år. Däremot får företaget göra avsättning till säkerhetsreserv för sjuk- och livränta med avseende på okända skador.

2 § Den maximala säkerhetsreserven i ett företag utgörs av det högsta av

1. summan av de maximibelopp per försäkringsgren som följer av 4 och 5 §§,
2. beloppet 2,5 miljoner kronor, respektive,
3. tre gånger det högsta faktiska självbehållet för enskild risk.

Försäkringsgrenarna överensstämmer huvudsakligen med dem som gäller vid resultatanalys enligt Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd om årsredovisning i försäkringsföretag (FFFS 2008:26). För en sådan försäkring som inte ryms under de angivna försäkringsgrenarna, får inte något underlag för avsättning till säkerhetsreserven tillgodoräknas.

Allmänna råd

Begränsningsregeln enligt punkt 3 bör tolkas som det självbehåll som tillämpas i företagets återförsäkringsavtal för enskilda risker, inte som t.ex. maximal skadekostnad enligt ett eventuellt s.k. stop loss-avtal. I beräkningen bör det bortses från (förväntat) antal reinstatements.

3 § Maximibeloppet för en viss försäkringsgren beräknas som andelar av premieinkomst och avsättning för oreglerade skador, i båda fallen för egen räkning och för en enskild försäkringsgren. Avsättning för kända oreglerade skador avseende sjukräntor och livräntor ska, enligt 1 §, inte räknas in.

4 § För att bestämma maximibeloppet gäller följande formler.

Premieinkomsten anges med P och avsättning för oreglerade skador med E .

Med UK avses utjämningsavsättning för direkt kreditförsäkring enligt 5 kap. 10 § försäkringsrörelselagen (2010:2043). Maximibeloppet för kreditförsäkring är reducerat med värdet av denna reserv, men ska vara lägst 0.

a. Direktförsäkring i Sverige, utom kreditförsäkring och borgensförsäkring

Försäkring som avser:

– sjuk- och olycksfallsförsäkring:	$0,10P+0,15E$
– trygghetsförsäkring vid arbetsskada:	$0,00P+0,45E$
– hem- och villaförsäkring:	$0,80P+0,15E$
– företags- och fastighetsförsäkring:	$0,50P+0,15E$
– motorfordonsförsäkring:	$1,00P+0,15E$
– trafikförsäkring:	$0,15P+0,15E$
– sjöfartsförsäkring:	$1,75P+0,15E$
– luftfartsförsäkring:	$2,15P+0,15E$
– transportförsäkring:	$0,45P+0,15E$
– avgångsbidragförsäkring:	$0,30P+0,15E$
– hagelskadeförsäkring:	$1,20P+0,15E$
– husdjursförsäkring:	$0,60P+0,15E$
– arbetslöshetsförsäkring	$3,00P$

b. Direkt försäkring, utom kreditförsäkring och borgensförsäkring, i utlandet

Sådan försäkring som av ett svenskt företag meddelas genom gränsöverskridande verksamhet eller från ett fast driftsställe (filial eller agentur) i utlandet:

$$1,50P+0,45E$$

c. Direkt försäkring kredit och borgen i Sverige eller utlandet

$$6,00P - UK$$

d. Mottagen återförsäkring

Om återförsäkringen är avgiven från ett svenskt företag som ingår i samma koncern som det mottagande företaget, tillämpas samma formel för maximibelopp som gäller om affären behålls i det avgivande företaget, dvs. enligt a, b eller c. Med koncern avses här en koncern enligt aktiebolagslagen (2005:551) eller försäkringsrörelselagen (2010:2043).

I annat fall gäller:

- kreditåterförsäkring: $6,00P$
- övrig försäkring: $1,50P+0,45E$

5 § Trots det som anges i 4 § får maximibeloppet för *krigsrisker* beräknas som $2P$. Maximibeloppet för *atomförsäkring* beräknas som det högsta av beloppen $10P$ och högsta individuella ansvarighetsbeloppet för egen räkning.

6 § Företag i en koncern vilka sinsemellan har rätt att lämna eller ta emot koncernbidrag enligt 35 kap. inkomstskattelagen (1999:1229) får i stället för 1–5 §§ tillämpa följande regel. Summan av koncernföretagens säkerhetsreserver får högst uppgå till summan av företagens maximala säkerhetsreserver, beräknade för varje enskilt företag enligt bestämmelserna i 1–5 §§.

7 § Ett företag som väljer att göra avsättningar till säkerhetsreserven enligt 6 § måste ha Finansinspektionens medgivande för att i stället kunna tillämpa reglerna i 1–5 §§.

2 kap. Upplösning av säkerhetsreserv

1 § För ett företag som tillämpar bestämmelserna i 1 kap. 4–5 §§ gäller följande.

Om säkerhetsreserven vid redovisningsperiodens början är större än det maximala belopp som beräknats vid periodens utgång, enligt reglerna i 1 kap. 1–5 §§, ska överskjutande belopp upplösas.

Denna obligatoriska upplösning av säkerhetsreserven betraktas som ett bidrag för att täcka eventuell förlust, dvs. om resultaträkningens post I.10 ”Skadeförsäkringsrörelsens tekniska resultat” efter återläggning av post I.6 ”Återbäring och rabatter” (efter avgiven återförsäkring) är ett negativt belopp. Om den obligatoriska upplösningen är 0, eller inte täcker en sådan förlust i försäkringsrörelsen, får ytterligare upplösning göras. Denna får dock inte göras större än att förlusten täcks.

2 § För en koncern som tillämpar alternativregeln i 1 kap. 6 § gäller följande.

Om en ingående säkerhetsreserv för koncernens företag vid redovisningsperiodens början är större än det maximala belopp som beräknats vid periodens utgång enligt reglerna i 1 kap. 6 §, ska överskjutande belopp upplösas. Det upplösta beloppet får fritt fördelas mellan företagen.

Denna obligatoriska upplösning av säkerhetsreserven betraktas som ett bidrag för att täcka eventuell förlust, dvs. ett negativt resultat i den sammanlagda försäkringsrörelsens tekniska resultat. Om den obligatoriska upplösningen är 0, eller inte täcker sådan förlust i den sammanlagda försäkringsrörelsen, får ytterligare upplösning göras. Denna får dock inte göras större än att förlusten täcks. Ett sådant upplöst belopp får också fördelas fritt mellan företagen.

Varje företag ska redovisa sin del av den upplösta säkerhetsreserven under post III.11 *Bokslutsdispositioner*.

3 kap. Undantag från regler för säkerhetsreserv

1 § Det som anges i 1–2 kap. gäller för ett företag som verkar under normala förhållanden och har ett normalt bestånd.

Finansinspektionen kan dock besluta om undantag från dessa bestämmelser, om det finns särskilda skäl.

Allmänna råd

Exempel på när ett undantag kan ges från reglerna är om det i beståndet ingår

- flerårsbetalda försäkringar eller försäkringstyper med ett mycket oregelbundet skadeförlopp, t.ex. återförsäkring av typen ”Excess of Loss”,
- försäkringar som grundas på kollektivavtal mellan arbetsmarknadens parter, eller
- försäkringar som är beroende av utländsk lagstiftning.

Ytterligare exempel är om företaget tillämpar godkända internationella redovisningsstandarder och detta får effekt på reglerna för beräkning av säkerhetsreserven och uttag ur denna.

2 § Om det finns synnerliga skäl kan Finansinspektionen besluta om undantag från principen enligt 2 kap. om att uttag ur säkerhetsreserven endast får göras för att täcka förluster, på posten I.10 ”Skadeförsäkringsrörelsens tekniska resultat”, korrigerad som i 2 kap.

Allmänna råd

Ett exempel är när årets förlust i ett försäkringsaktiebolag efter maximalt uttag ur säkerhetsreserven enligt 2 kap. är så stor att det egna kapitalet är mindre än hälften av det registrerade aktiekapitalet.

Ett annat fall är när stora skadeutbetalningar leder till avsevärda förluster i finansrörelsen, genom att t.ex. tillgångar måste avyttras vid en olämplig tidpunkt och till ett värde som väsentligt understiger det bokförda värdet.

Dessa föreskrifter och allmänna råd träder i kraft den 1 maj 2011, då Finansinspektionens föreskrifter och allmänna råd (FFFS 2002:2) om normalplan för skadeförsäkringsbolags beräkning av säkerhetsreserv ska upphöra att gälla.

MARTIN ANDERSSON

Erik Elvers